పీడకథ

[కథానిక]

శ్రీ కుటుంబరావు

ఒక్కొక్కడి కొక్కొక్కపిచ్చి. సీతారామయ్యకు చిన్నప్పట్నించీ కథలపిచ్చి. బళ్లోచదువుకునేప్పుడు శనాదివారాలకోసం తహతహలాడేవాడు. శనాదివారాలు రాగానే కథలపుస్తకాలూ, పత్రికలూ దొరికినన్ని చేర్చి. ఇంకోపనిలేకుండా చదివేవాడు.

మనస్తత్వంలో మనం సాధారణంగా గమనించే అంశం ఏమంటే, ఏది మనకు ఉద్రేకంతో కూడి ఆనందం ఇస్తుందో, అదీ దానికి కారణభూతులైనవాళ్లూ మనదృష్టికి అమానుషంగా భగవదంశసంభూతంగా కనిపిస్తారు. అప్పుడు మనలో ఆరాధనపుట్టుకొస్తుంది. దీనికి తార్కాణం ప్రియురాలు. ఇతరకంఠస్వనాలూ, ఇతరుల దర్శనమూ ఇవ్వలేని ఆనందం ప్రియురాలి గొంతూ, ప్రియురాలి ఆకృతీ ఇస్తుంది. అందుచేత ప్రియురాలిలో ప్రియుడికి దేవాంశ కనిపిస్తుంది.

సీతారామయ్యకు కథకుల్లో ఇటువంటి అంశే కనిపించేది. అయితే సీతారామయ్యకూ కవి కాముకుడికీ ఉన్న తేడా ఏమిటంటే, కవికాముకుడు తన ప్రణయగీతాలు పట్టుకుని చచ్చేదాకా వేళ్లాడతాడు, అవి తుక్కు అన్నవాణ్ణి తిట్టిపోస్తాడు, తుచ్ఛమైన తన కీర్తిని అనేక వేదికలమీదినించి చాటుతాడు. సీతారామయ్య అట్లాకాదు. అతను కథకుల్ని ఆరాధించినంతకాలం ఆరాధించి ఆఖరుకు ఒక శుభసమయాన చదువుతున్న పత్రిక నేలకేసి కొట్టి, "వెధవ కథ! వ్రాసేవాడే!" అని చీదరించుకున్నాడు.

ఆముహూర్తాన ఒక సామాన్యవ్యక్తి, ఒక అనామకుడు, ఆఖరుకు నవ్యసాహిత్యపరిషత్తు సభ్యత్వంకూడా ఎరగని ఒక "కోన్-కిస్కా హై"గాడు, నవ్యసాహిత్యపరిషత్తుకూడా శీతకన్నేసిన కథాసాహిత్యంమీద విప్లవం చేశాడు.

"వెధవ కథ! వ్రాసేవాడే!" అనేతృణీకారభావం ఎప్పుడైతే కలిగిందో అప్పుడే సీతారామయ్యకు, "నేనే కథ ఎందుకు రాయకూడదు?" అనిపించింది.

తానే కథ రాయాలనే లోకోత్తరమైన అభిప్రాయం సీతారామయ్యకు కలగటం ఎంతో మేలయింది. లేనిపక్షంలో ఈపాటికి సీతారామయ్య ఆధునిక తెలుగుకథాసాహిత్యంమీద విప్లవం సాగించి సాహిత్య లెనినో, సాహిత్య స్టాలినో అయి కూర్చుని ఉండును.

"నేనీ వెధవలపాటి రాయలేకపోను!" అనుకున్నాడు సీతారామయ్య. అప్రయత్నంగా అతని "[illegible] వెధవల"పక్షాన పుట్టుకొచ్చిన క్రోధాగ్ని దోవతప్పి ఎటో మారుపడిపోయింది. సీతారామయ్య తీవ్రంగా కథనుగురించి ఆలోచన మొదలుపెట్టాడు.

అందుబాటులో ఉండాలేగాని, కథగురించి ఆలోచించటానికి 'ఈజీచైర్' వంటిది మరొకటి లేదు. దానికి తోడు తలకింద చిన్నదిండూ, కాళ్లు ఎత్తుగా పెట్టుకోవటానికి ఎత్తయిన స్టూలు గాని, ఇంకో కుర్చీగాని ఉంటే మరీమంచిది. అదే రాత్రిపూటనయితే ఆవలింతలు రావటం ప్రారంభమయేవేళకు దీపం తగ్గించేసి, ఆలోచించేవాడి తత్వానికి అనుకూలంగా కుడిపక్కకో, ఎడంపక్కకో ఒత్తిగిలి పడుకుని ఆలోచిస్తే మంచిది.

అదృష్టవశాత్తూ సీతారామయ్యదగ్గిర ఒక పడకకుర్చీ ఉంది. సీతారామయ్య అందులో నడుంవాల్చి తను రాయబోయ్యే కథను గురించి తీవ్రంగా ఆలోచించసాగాడు.

త్వరలోనే అతని తల ఒక పక్కకు ఒరగబడిపోయింది. అతని కుడిచెయ్యి తలవెనుక దిండుగా పనిచేస్తున్నది. అతని ఎడంచెయ్యి గుండెమీద విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నది. ఆలోచనాసమాధి సమగ్రంగా ఏర్పడింది.

"నేను పనికొస్తాను. నన్నుపయోగించుకో!" అన్నాడు ఎదురుకుండా ఉన్నవ్యక్తి.

"ఎవరు నువ్వు?" అన్నాడు సీతారామయ్య.

"నన్నెరగవా? నేను పాప్యులారిటీ వోటు పొందిన కథానాయకుణ్ణి!"

"నీకు వోటిచ్చినవా రెవరు? కథలు చదివే వాళ్లేనా?"

"చదివేవాళ్లదగ్గిర ఎవరన్నా వోటు తీసుకుంటారా ఏమిటి? నేను రాసేవాళ్లవోట్లూ ప్రకటించేవాళ్లవోట్లూ పొందాను."

"ను వెవరవన్నాను. నీకుల మేమిటి, గోత్ర మేమిటి? నీ ఆస్తెంత? నీకేంపని? నువ్వు కాంగ్రెసువాడివా? ముస్లింలీగువాడివా? నీ రాజకీయసిద్ధాంత రాద్ధాంతా లేమిటి? ఏమీ తెలీకుండా నిన్నెట్లా ఉపయోగించను?"

కథానాయకుడు నవ్వాడు.

"నీకు కథలు రాయటం బొత్తిగా చాతకాదల్లేఉంది. నా జీవితచరిత్ర రాసేవాడల్లే మాట్లాడుతున్నావే. నా జీవితంలో ఒక్క సంఘటన గికి అవతల పారేసి గొప్ప కథకుడైపోవటానికి నా కుల గోత్రాలడుగుతా వేమి టెక్కడో!"

"నిన్నుగురించి ఏమీ తెలియక్కర్లేకుండా రాయదగిన నీ జీవితసంఘటన ఏమి టబ్బా!"

"ఒక ప్రణయఘట్టం రాసెయ్యవోయ్— ఝూంనేపు తర్కించకా?"

"'కావాలి' అనేమాటను చాలా దురాగ్రహంగా ఉపయోగిస్తున్నావు. వాళ్లు నీకథలు కోరుతున్నారు. వాళ్లకు కావలిసిం దేమిటో వాళ్లకు తెలీదు. నన్నాటే వేధించక ఇకపద. తరవాతివా ళ్లెవరో ముందుకు రండి."

ఒక ఆడమనిషి ముందు కొచ్చింది.

"ఇందాక నీతో మాట్లాడినవెధవతో నువ్వు చలంగారిమీద అభిమానం ఉన్నట్టు మాట్లాడావు. నన్ను గురించి కథరాయి," అన్నదావిడ తన వొంపులన్నీ ప్రకటిస్తూ.

"ఎవరు నువ్వు?"

"నే నెవ రేమిటి? నేనే సుందరమ్మను, చుక్కమ్మను, అరుణను, మాదిగమ్మాయిని 'కా'ను, 'గా'ను, 'దా'ను, 'జా'ను! తెలిసిందా?"

"ఏం చేస్తావు నువ్వు?"

"రకరకాల మగవాళ్లకి స్వర్గం చూపిస్తాను. నన్ను ప్రేమించనిస్తాను. నాకోసం యాడవనిస్తాను. నాకోసం పిచ్చెత్తనిస్తాను. నావొంపులు తనివిదీర చూడనిస్తాను.

"నువ్వేం చేస్తావని అడిగాను."

"నేనా? ఆలోచించింది. "నేనూ ప్రేమిస్తాను." నవ్వింది విజయసూచకంగా.

"ఎవర్ని?"

"నిలవదీసి అడక్కు. ఆడది అనేకమందిని అనేకవిధాలగా ప్రేమిస్తుంది. అందుట్లో కథకుణ్ణిమాత్రం కొంచెం ప్రత్యేకంగా ప్రేమిస్తుంది."

"మధ్యన కథకు డెవడు?"

"కథకు డంటే కథానాయకు డన్నమాట. పోనీ నీయిష్టం. నన్ను చూస్తే భయమైతే నువ్వు పాత్రవుగా ఉండకు. నా కెట్లాగైనా ఒకటే."

"ఇంతమందిని ప్రేమిస్తే నిన్నెవరూ తన్నరూ?"

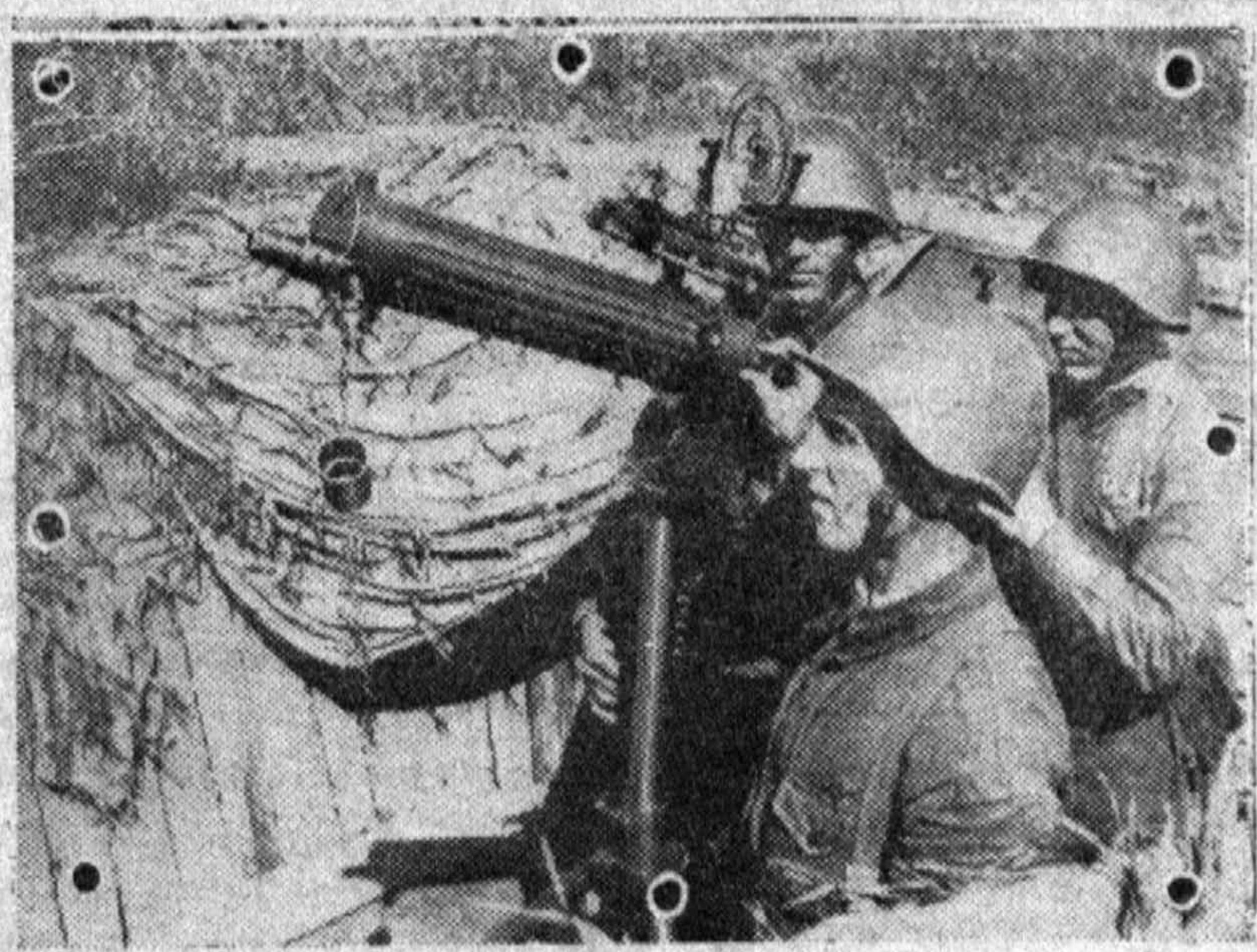

రష్యా యుద్ధరంగమున ఒక దృశ్యము

"నీ ప్రణయంతో నీ సంస్కారానికీ, ఆస్తికీ, నీ ఉద్యోగానికీ ఏమీ సంబంధంలేదా ఏమిటి?"

"నన్నెటూగానివేళ నవ్వించకు. అర్ధరాత్రి వేళ ఆ తోటలో—"

"ఏ తోటలో?"

"ఏదో తోటలో! నీకు సంబంధించని విషయాలు కెలక్కు... ఆ తోటలో నేను, ఆమె నాకు దక్కదని నిరాశ చేసుకుని పచారుచేస్తుండగా, చీకట్లో మెరుపల్లే ఆమె నాదగ్గిర వాలి, నన్ను తన బాహువుల్లో పెనేసి నాఒళ్లో వాలిపోవటానికి నే నెవ్వణ్ణయితే నీకేం?"

"మాటవరస కడుగుతున్నాను, అని డెవరు?"

"బాగుందే? నాకుమటు కేం తెలుసూ? ఆవిడా నా మాదిరిగానే చాలా అందగత్తె. అంతకన్న నీకేం కావాలి, నీ పాఠకుల కేం కావాలి?... కొంపతీసి చలంగారల్లే నాకు రోగాలూ రొష్టూ పెట్టకు. నే నింతమందిని వశం చేసుకున్నా గాని, నా కా మేశంమాత్రం తటస్థపడ్లేదు. కనక దయవుంచి వెంటనే నాకథరాసి నీవోటుకూడా నాకు పారెయ్!"

"ఇంతమంది వోట్లు సంపాదించావు, నా వొక్కడివోటూ లేకపోతేయేం?"

"ఆ మాటలో అర్థంలేదు. వోట్లు నాకోసమా? జనసామాన్యంకోసంగాని! జనసామాన్యానికి నా కథలే కావాలి. నీకు డెమోక్రసీలో ఏమన్నా విశ్వాసం ఉంటే, నీ వోటేదో నాకే తగలెయ్!"

"నన్నా? న్నన్నా! వళ్లన్నారాధిస్తారు, నాకోసం యేడుస్తారు, నాకోసం కుక్కలల్లే—"

"నిన్ను తన్నేటంత నిర్లిప్తు డుండడా అని అడిగాను. నీ భర్త—"

"వెధవ! నన్ను సుఖపెట్టలేడు, తన్నగలడా?"

"అది చాతకాక. ఇది చాతైనవాళ్లు లేకపోలేదు. నీమాట కాదన్నందుకు క్షమించు."

"నన్నెవ్వరూ తన్నరు. నే నాజాతి కాదు. ఆజాతివాళ్లు వేరే ప్రచారానికి!"

"పిచ్చిదానా, ఎవణ్ణి ఎవడైనా నడివీథిలో జుట్టుపట్టుకు తన్నవచ్చును. నీవంటిదాన్ని నిన్నారాధించేవాళ్లే తన్నవచ్చును."

ఆవిడ కళ్లు ఆగ్రహంతో మెరిసినై.

"ఎవడ్రా నువ్వూ? నీ చచ్చుబొక్కు తెలుగువాళ్లతో మాట్లాడినట్టు నాతో మాట్లాడతావా? నే నెవతె ననుకున్నావు? మొపాసా, వెల్స్, మైకేల్ ఆర్లెన్ మొదలైనవాళ్ల తలల్లోంచి ఊడిపడ్డదాన్ని తెలిసిందా? ఒళ్లు దగ్గిరపెట్టుకు మాట్లాడు."

"అదా నీ రహస్యం? అయితే పద, వెంచెయ్యి. నేనంత సుప్రసిద్ధుణ్ణి కాను. వెనక ఎవరో రండి!"

ఇద్దరు దంపతులు ముందు కొచ్చారు.

"మీ రిద్దరూ భార్యాభర్తలా?"

"అవును, మేం హరిజనులం. మేం పాలంపన్లూ, తోటపన్లూ అవీ చేస్తాంటాం. లోకం మమ్మల్ని అస్పృశ్యులనుగా చూసి ఎడతెగని పాపం అంటగట్టుకోవటమే కాకుండా, మామీద దారుణమైన అత్యాచారాలు చేస్తున్నది."

"మీరు చదువుకున్న హరిజనులా?"

"కాదు. మాకు చదు వెట్లావస్తుంది? ఎవరు చెప్పిస్తారు? మమ్మల్ని గుళ్లల్లోకే పోనివ్వరే, బళ్లల్లోకి పోనిస్తారా?"

"మీకు గుళ్లోకి పోవాలని ఉందా?"

"ఉండదా?"

"దేనికి?"

"మీరంతా పోరా?"

"నేను బుద్ధెరిగి గుళ్లోకిపోలేదు. ఎప్పుడన్నా తిరణాలకు పోతాను. అక్కడ ఆజనసమ్మర్దంలో—అదంతా మీకనవసరం. ఇంతకూ అసలు సంగ తేమిటంటే, మీ రింతస్వచ్ఛంగా ఎట్లా మాట్లాడుతున్నారు? మీకు కొంతసంస్కారం ఉన్నట్టు కనబడుతుందే, అదెక్కడిది?"

"మీ కథలు రాసేవాళ్ల సంస్కారమే మాదిన్నీ. మీకు ప్రతిష్ట తేవటానికి మేంగాని, మాకు వొరిగే దేముందేం?"

"బాగానేఉంది. అయితే మీకథ ఏమిటి?"

"కథేముందీ? మే మిద్దరమూ ఎంతో ప్రేమతో—"

"ప్రేమా?"

"అవును, ప్రేమే! మేం మనుష్యులము కామా? మాకు హృదయములు లేవా? మమ్ము భగవంతుడు ప్రత్యేకించి సృజించెనా?"

"కోప్పడకు, కోప్పడకు! ఈ భాగ్యానికి గ్రాంథికం దేనికి?"

"ఉద్రేకం జాస్తి అయినప్పుడు వాడుకభాష చాలదు. ఇట్లా అడ్డుపుల్లవేస్తే కథ సాగదు మరి."

"కానీ, కానీ! అడ్డం రాన్లే, చెప్పు!"

"మే మంత అన్యోన్యంగా ఆగుడిసెలో కాపరంచేస్తూంటే, ఇంతలో నాకు జబ్బు ఉచేస్తుంది. నేనొకపూట నడుం వాలిస్తే ఇంటో గంజినీ ళ్లుండవుగా? ధనమదాంధులైన ఎక్కువజాతివారికి మాదారిద్ర్యం పడుతుందా? వారి కాఫీలేమో, వారి సినిమాలేమో, వారి చీనిచీనాంబరాలేమో, వారి తాసుల్లేమో—"

"నువ్వు కమ్యూనిస్టువుకూడానా?"

"భాగ్యవంతులను చూసి అసూయపడేవాడు కమ్యూనిస్టు. నేను భాగ్యవంతులను చూసి జాలిపడతాను. మావంటి దరిద్రులే మంచివాళ్లు. మేమే హరిజనులం. ప్రపంచమంతా దరిద్రులే ఉంటే, పాపాత్ములుండరు. నేను కమ్యూనిస్టునా? పాపం క్షమించుగాక! నాది గాంధీతత్వం... మళ్లీ అడ్డొస్తున్నావు!... నేనావిధంగా జబ్బుపడి ఉంటే నాభార్య, ఎంతో అభిమానవతి, తగనిపతివ్రత, ఆ అర్ధరాత్రివేళ ఆవానలో—"

"అది వానాకాలమా?"

"నీకు కథలు రాయటం చాతకాదల్లే ఉందే?"

"నువ్వా కనుక్కున్నావూ? ఏమిటా తిరుగుడు?"

"బయట వానా, ఉరుములూ, మెరుపులూ, హోరుమనిగాలీ, గుడిసెలో మినుకుమినుకుమంటూ ఆరిపోజూస్తున్న గుడ్డిదీపమూ—అది నా ప్రాణానికి చిహ్నంలే!—ఇదంతా ట్రాజెడీకి ఎటువంటి ఎట్మాస్ఫియర్!"

"ఓహో! తెలిసింది. తరవాత?"

"తరవాత నాభార్య, తగని పతివ్రత—"

"అదంతా చెప్పావు."

"నీ నస చూస్తే నాకు మండిపోతున్నది. నా భార్య చంటిపిల్లవాణ్ణి చంకనేసుకుని—"

"ఓ చంటిపిల్లాడుకూడానా?"

"వాడు భగవంతుడి స్వరూపం. జరగబొయ్యే పాపకృత్యానికి వాడే సాక్షి! చంటిపిల్లాణ్ణి

(10 వ పేజీ చూడుడు)

డాక్టర్ వామన్ గోపాలు గారి

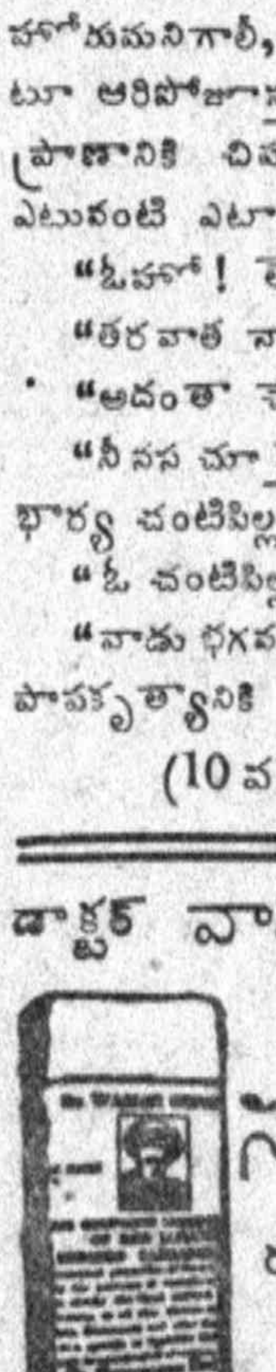

అయోడైజ్డ్

సరసపరిల్లా

రక్తమును పరిశుభ్రపరచు

దివ్యౌషధము.

Dr-Gowtamarao Kesheo & Son,
Thakurdwar, BOMBAY 2.

వారణాసి విశ్వవిద్యాలయ రజతోత్సవం:—స్నాతకోపన్యాస మొసగ గాంధిమహాత్ముడు సభకు వచ్చుటను చూపు దృశ్యము.

పీడకథ

(7 వ పేజీ తరువాయి)

చంక నేసుకుని అవానలో పడి మా యజమాని యింటికి పోతుంది. మా యజమాని తప్పతాగి ఒంటరిగా ఉంటాడు."

"ఒంటరిగా ఏంఖర్మం ?"

"అదంతా నన్నడక్కు. భాగ్యవంతులు వాళ్ల కేం ? పందమంది నింటో పెట్టుకున్నా, ఉన్న వారిని వెళ్లగొట్టినా వారికి చెల్లుతుంది. వాగుడి సెలో నేను ఒంటరిగా ఉండటానికి లేదే. ఓ రాత్రివేళ వాగుడి సెలోకి ఏ దొమ్మరదాన్న న్నా చేర్చటానికి లేదే!...

"నా భార్యను చూడగానే మా యజమానికి కామోద్రేకం కలుగుతుంది. తడిసిన బట్టల్లోంచి తళతళా మెరిసేదాని దేహం, ఆ దేహంతాలూకు వొంపులూ—"

"ఆ వొంపులు కొస్త సరిచెయ్యి, బాబూ. అన్నట్టు నీభార్యొళ్లు తళతళా మెరవాల్సిన అవసరం ఏముంది? నల్లగా ఉండదూ?"

"పోనిస్తూ! నువ్వొక్కడో విమర్శకుడల్లే ఉన్నావు గాని, కథకుడల్లే లేవు. నలుపుసరుకు లో నాణెములేదా? వార్నిష్‌వేస్తే చంద్రకాయ్య మెరవదూ ?... అదురాష్టుడు, ఆ ధనమదాంధుడు మోహావేశపరవశుడై నాభార్యను గవయుటోవ నాయమ సంభ్రమము చెందియుండ చంక లోని కుర్రడు కెవ్వవనార్చి—"

"అవంతా నేను రాస్తాను.నువు టూకీగా కథ చెప్పు."

"మా యజమాని నా భార్యను చెరిచేస్తాడు. ఆ పసిగుడ్డు ఎదట. నా భార్యశరీరం తాలూకు పెచ్చదనం వాడిశరీరాన్ని మరింత మత్తెక్కిస్తుంది. దాని పటువైన రొమ్ములు వాడి రొమ్ముకు అదుముకుని, దానినునుపై తొడలు-"

"ఈ దిక్కుమాలినవర్ణనంతా దేనికి? నా కాడదానిగొడవే తెలీ దనుకున్నావా ఏం? తరవాత ?"

"అక్కడ నా భార్యకు మానభంగం అయే ముహూర్తాన ఇక్కడ దీపం ఆరిపోతుంది. నేను మరణిస్తాను. యజమాని నా భార్యను పట్టుకు లాగటంలో పిల్లవాడు కిందపడి చచ్చి పోతాడు. యజమానిచేత పాతివ్రత్యం కోల్పోయి నాభార్య గుడిసెకు వచ్చి నా శవంచుట్టూ ప్రదక్షిణం చేసి పోయి బావిలో పడి మర జేస్తుంది."

"సరే, దోమసుణం తగిలి మీ యజమాని మరణిస్తాడు. క్షమించు నీ కథ నాకొద్దు. నువు వెళ్లేటప్పుడు నీ తరవాతమనిషిని పంపించు."

3

ఈ వ్యాపారం సీతారామయ్యకంతకంతకూ రక్తిగా కనిపించసాగింది. ఏ కథకుడూ ఇంత వరకు పాత్రలతో మాట్లాడినట్టు అత నెరగడు. తను ఎన్నడూ మామూలువ్యక్తులతో ఇంత తెలివిగా మాట్లాడిఉండలేదు. మామూలుమనుషులతో మాట్లాడ్డంకన్న పాత్రలతో సంభాషించటం చాలా తేలిగ్గా ఉంది.

ఒక్కసారిగా అయిదారుగురు వ్యక్తులు, స్త్రీపురుషులు తోసుకుంటూ లోపలికొచ్చారు.

"మీరంతా ఎవరు ?" అన్నాడు సీతా రామయ్య.

"మేం యథార్థవ్యక్తులం!" అన్నాడు వాళ్ల ప్రతినిధి.

"అంటే—ఇటీవల బయలుదేరిన యథార్థ వాదంతో మీ కేమన్నా సంబంధం ఉందా? ఎందుచేత నంటే ఈ యథార్థవాదం నాకు స్పష్టంగా అర్థంకాలేదింకా. యథార్థమనే వంకపెట్టి కొందరు వొట్టి పాడినిజం — ఏవిధమైన ప్రయోజనమూ ఉండటానికి వీల్లేనిది—రాస్తున్నారు. ఉన్నదే రాయటానికి రాత ఎందుకూ; రాయదలుచుకున్న తరవాత ఉన్న దానిమీద సంస్కారం అంటూ యాడవాలిగా! పోనీ యథార్థవాదం త్యజింతా మా అంటే, భావకులతో వేగలేకుండా ఉన్నాం. వాళ్లు మబ్బుల్లో కూచుని జీవితంకేసి చూడకుండా ఉన్నారు. కనక—"

"ఈ ఉపన్యాసమంతా ఏమిటి? మేం యథార్థవ్యక్తులం అంటే నీ పరిచితుల్లోవాళ్లం."

"నేను మిమ్మల్నెరగనే!"

"నువు నీ పరిచితుల్ని మాత్రం ఎరుగుదువా ఏమిటి ?"

"మిమ్మల్ని నే నెట్లా ఉపయోగించుకోను? నాపరిచితు లెవరూ నా కుపయోగపడ్డం లేదని కూడా మీరు తెలుసుకోవాలి మరి"

"కనకనే — నువ్వెరిగున్న వారిలో ఎవరిమీదనన్నా దెబ్బతియ్యా లనుకో! ఎవడన్నా నీ కథ అచ్చెయ్యలేదనుకో, ఎవడన్నా నువ్వవు నున్నది కాదన్నాడనుకో, నిన్ను పోషించి కాఫీడబ్బు లిచ్చుకునేవాడి కెవడన్నా అవమానం చేశా డనుకో! వాడిమీద తడాఖా తియ్యటానికి వాడిస్థానే/మమ్మల్ని పెట్టి నువ్వో ఆట ఆడించెయ్యొచ్చు"

"తెలిసింది తెలిసింది! అదా, యథార్థ వ్యక్తు లంటే? అవును చాలా ఉత్తమ కథకులూ, నవలాకారులూ, నాటకకారులూ, ఇతర కారుకారులూ మిమ్మల్ని బాగా ఉపయోగిస్తున్నారు. ప్రస్తుతం నేను అనామకుణ్ణి. నాకూ ఓ పేరు వచ్చి, నేనూ ఓ ఇంటివాణ్ణయి, నన్నుచూసి ఏడిచే దౌర్భాగ్యులుకూడా ఏర్పడ్డప్పుడు నేను తప్పక మీకు కబురుచేస్తాను. ప్రస్తుతం మీరు వేంచెయ్యవచ్చు. మీసాహార్దానికి నాధన్యవాదాలు."

అకస్మాత్తుగా సీతారామయ్యకు భయం వేసింది. తనను ఇంటర్వ్యూ చెయ్యటానికి అనేక వేలమంది తయారుగా ఉన్నారనే నమ్మకం అతని కెందుకో కలిగింది. ఇంతమందితోనూ తను తెలివిగా మాట్లాడటం అసంభవం. అసలు మందిమీద ప్రయోగించేది తెలివితేటలు కానే కావు. అందుకనే రచ్చ గెలిచేవాడు ఇంట గెలవలేడు. సభను ఉద్రూత లూగించేవాడు ఇవతలి కొచ్చి ఒంటరిగాడికి సమాధానం చెప్పలేడు.

వెనక గిరీశం అనుకున్నట్టే సీతారామయ్య కూడా "శీఘ్రబుద్ధేః పలాయనం" అనుకున్నాడు. అతను బయటికొచ్చాడో లేదో ఓ లక్షమంది అతన్ని చుట్టుముట్టేసినట్టయింది. అందరూ ఒక్కసారే మాట్లాడుతున్నారు.

"మేం పాశ్చాత్యులు కల్పించినపాత్రలం. మమ్మల్ని ఉపయోగించు. ఎవరూ కనుక్కోలే ... నేను కథకుణ్ణి. నన్నే పాత్రగా ఉపయోగించు. నేనంటే నుపేనన్నమాట! తెలీలా? నీకు జీవితంలో ఏయే కోరికలు తీరటం లేదో అవన్నీ నీకథలద్వారా తీర్చుకో. నాద్వారా, నేనే నువుగా? తెలిసిందా?... మేం పురాణ వ్యక్తులం. మమ్మల్ని గురించి కొత్తదృష్టిలో రాయి ... మేం దేవతలం మిమ్మల్నికూడా ఉపయోగించు — నీ వెధవవాస్తవికత్వం కట్టిపెట్టు! ... మమ్మల్ని గురించి రాయి. మేం జీవితక్లేశంలో పడి కొట్టుకుంటున్న ఈగలం. మా దారిద్ర్యమూ, మా విశ్వాసమూ, అసమర్థతా, అవినీతీ ఉన్నదున్నట్టు రాయి. గొప్పవాడి వవుతావు! పైకొస్తావు! ఒట్టినిజం లోకానికి చెప్పు! పోబోకు! రా, రా!"

సీతారామయ్య చెవులలో వేళ్లు పెట్టుకుని పరిగెత్తసాగాడు. అప్పటికీ ఆగొంతులు తనను వెన్నాడుతూనే ఉన్నై. ఇంకా పరిగెత్తుతున్నాడు....

4

అంతా ప్రశాంతంగా ఉంది. సీతారామయ్య చేలమధ్య నిలబడిఉన్నాడు. తను నిలబడి ఉన్న రోడ్డు ఏదో బస్తీకి పోతున్నది. బస్తీ దూరంగా చెట్లమీదినించి కనిపిస్తున్నది. రోడ్డుకు ఒకపక్క ఉన్న చేలో నాట్లేస్తున్నారు. మరోపక్క కుప్పలుకొడుతున్నారు. "వొరేబూసనం", "వొసే యీరమ్మా", "వాసి రత్తీ" అని పిలుపులు మధ్యమధ్య వినపడుతున్నై.

సీతారామయ్యకు వాళ్లను మాస్తే ప్రాణం లేచివచ్చింది. కనీసం వాళ్లయినా తమ పనులు తాము చూసుకుంటున్నారు. సీతారామయ్యను ముట్టడించటానికి వాళ్లేమీ ప్రయత్నం చెయ్యలేదు. వెంటనే సీతారామయ్య వాళ్లను సమీపించి, "ఏమర్రా,మీరంతా నాకథలోకి రండి", అన్నాడు.

ఒక చాపల్లాంటి కళ్లుగల మిటారిపడుచు ముచ్చటగా మొహంచిట్లిస్తూ,"యేందీ?"అన్నది.

"నువు నాకథలోకి రా!" అన్నాడు సీతారామయ్య.

"యెటకారాలా యెట్టాసి, మా అయ్యతో సెప్పి నీతిక్కొదలగొట్టిపిత్తా! నాచంగ తెరగవ్!" అన్నది.

ఆడవాళ్లతో వ్యవహారం తేలదని సీతారామయ్య కాస్తవయోవృద్ధుడైనవాణ్ణి చూసి వాడితో తనకోరిక చెప్పాడు.

"మావోటా నల్ల జేపవకుర్రాయన కిచ్చేశాం. సల్లగా నీదారే నువ్వెల్లు!" అన్నాడు ముసలాడు.

సీతారామయ్య బిత్తరపోయి రోడ్డువెంబడే బస్తీచేరుకున్నాడు. బస్తీలో అంతా కుర్రకారు కనిపించారు. అంతా రాయిస్టులూ, సోషలిస్టులూ, కాంగ్రెసుసోషలిస్టులూ, కిసానిస్టులూనూ. ఒకడు, "విప్లవానికీ జయ్", అంటున్నాడు. మరొకడు "ఆర్థికభౌతికతత్వం" అంటున్నాడు, చాలామంది రష్యాలో ఉన్నామనుకుంటున్నారు. కొందరు "రష్యాపరిస్థితులకీ, ఇండియాపరిస్థితులకీ తేడాలే" దంటున్నారు. మరొకడు "సక్రమమైన ఫాసిస్టు వ్యతిరేకప్రణాలిక తయారుచేస్తేగాని, ఈయుద్ధం సరి అయిన ఆకారం దాల్చదు", అంటున్నాడు.

వాళ్ల మాటలన్నీ సీతారామయ్యకు అగమ్యగోచరంగా ఉన్నప్పటికీ వాళ్లనుచూస్తే ముచ్చటేసింది. వీళ్ల అజ్ఞానాన్ని చిత్రించటమైనా చెయ్యదగినపనే ననిపించింది. కొత్త సమస్యలు కొత్త అజ్ఞానాలకు అవకాశం కల్పిస్తై. లేని సమస్యలను గురించీ, తీరిపోయిన సమస్యలను గురించీ అజ్ఞానంగా ప్రవర్తించే పాత్రలకంటె వీళ్లు చాల నయం.

"ఏమర్రా? మీ రంతా నాకథలో పాత్రలుగా ఉండరాదూ?" అన్నాడు సీతారామయ్య.

"మాసంగతి మా రాయిస్టు చూస్తాడు లే, తమరు దయచెయ్యండి!" అన్నాడొకమనిషి.

సీతారామయ్య హతాశుడైనాడు. అవేళల్లో ప్రపంచంపని తమపనే అనే విశ్వాసంతో పనిచేస్తున్నవాళ్లూ, ఈరోజుల్లో ఎవరిపని అయినా ప్రపంచంపనే అనే విశ్వాసంతో చేసే పని లేక తర్జనభర్జనలు పడుతున్న ఈ కుర్రాళ్లూ తనను నిరాకరించారు. ఇక తన జీవితమంతా తనకు కావలిసిన పాత్రలను వెతకటంలో గడపాలి కాబోలు. అదుగో! ఎవరో తనను పిలుస్తున్నారు. వాళ్లేమైనా తమ వోటిస్తారేమో! పోవాలి! సీతారామయ్య పరిగెత్తసాగాడు. ఏదో కాలి కడ్డం తగిలి బొక్కబోర్లా పడ్డాడు. తలకు ఏదో గట్టిపదార్థం టంగున తగిలింది...

సీతారామయ్య కుర్చీలో లేచి కూర్చున్నాడు. కుర్చీ అడ్డకర్రకు తల తగిలి కొద్దిగా నెప్పి పెడుతున్నది. బయట ఎవరో, "సీతారామయ్యగారూ ?" అని పిలుస్తున్నారు.

"ఓయ్, వస్తున్నా!" అన్నాడు సీతారామయ్య నిద్రమత్తుతో.

మదనకామేశ్వర లేహ్యాం

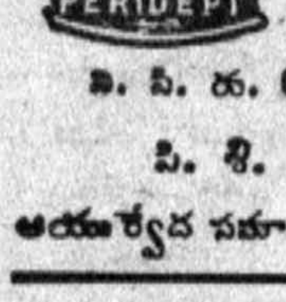

మేహము,నిశ్శక్త,నిస్సత్తువ, శుక్లనష్టము అతిమాత్రమును హరించి మిక్కిలి వీర్యవృద్ధిని, బలమును ధాతు పుష్టిని కలిగించును. 2 డబ్బీలు చాలును. 20 గులములు డబ్బీ రు.1-4-0. వి. పి. రు. 0-7-0 క్యాటలాగు ఉచితము

పి. శి. ఏ. అండు కంపెని,
ఆయుర్వేద సమాజం, పెరిదేపి, (నెల్లూరుజిల్లా)

చీము పట్టకుండ
చెడురక్తమును
పోగొట్టుకొనుడు

జాంబక్ మంచి క్రిమి సంహారిణి

గాయమును అశ్రద్ధచేయుచో, అది విషమెక్కి గంటలకొలది బాధించును. మీగాట్లను, పుళ్లను జాంబక్ అయింట్మెంటుతో యీబాధను నివారించుకొనవచ్చును. జాంబక్ నూనె మీ నరములలోనికి యింకి బాధను ఉపశమింప జేసి, వాపు తగ్గించి పుండ్లయందలి కల్మషపదార్థములను శుభ్రపర్చును. జాంబక్ మచ్చలేకుండా మాన్పును. మందులవర్తకు లందరు ఒకరూపాయి లేక రూ 2-4/- లకు అమ్ముదురు. జాంబక్ సబ్బు ఒక రూపాయి, జాంబక్ పౌడరు ఒక్కరూపాయి.

ఏజెంట్లు:-మెసర్సు దాదా & కో పి.టి.మద్రాసు.

ZAM-BUK

ఎల్లప్పుడు జాంబక్ వాడుడు. జంతువుల క్రొవ్వు లేదు!